

EEN UNIEK TERREIN GING VERLOREN.

Inleiding:

Nog een gevolg van het beheer in de A.W.duinen is de totale vernieling van de "Renbaan". Dit was een terrein dat overal als een natuurreservaat behandeld zou worden, doch in de A.W.duinen werd het zonder overleg met een drietal bulldozers in enige dagen vernield. Dat de waterwinningsbelangen moeten prevaleren is logisch, maar ik geloof niet dat de waterleiding veel profijt heeft gehad bij de uitvoering van dit werk.

Uit wel-ingelichte bron vernam ik wat één van de belangrijkste redenen voor deze verwoesting was, men vond het namelijk een smerig gezicht om dode en half dode bomen en struiken in het water te zien staan. En erger nog, van het publiek werd verwacht, dat zij er net zo over zouden denken. Het tegenovergestelde was waar, nog nooit heb ik zoveel kritiek

van het publiek gehoord, als op het uitvoeren van dit werk. Iedereen vond het een schande dat zoiets gebeuren kon.

Terreinbeschrijving:

Van oorsprong was het terrein (zo'n honderd jaar geleden) een paardenrenbaan, omgeven door een stuifdijk (de helmdijk) aan de n.o.kant en verder door een lage duinrug. Momenteel is deze stuifdijk en duinrug begroeid met een dichtstruweel van duindoorn, meidoorn, berk, kardinaalsmuts en vlier met enige bosjes van trilpopulier en grauwe abeel. Alleen aan de n.w.kant is het terrein open, hier ligt de infiltratiegeul no.9. Deze infiltratiegeul liep bij hoge waterstanden over in de renbaan. Deze renbaan was in de lopen van enige tientallen jaren begroeid geraakt met een duinstruweel en was in niets meer te onderscheiden van een gewone duinvallei. Doordat de begroeiing in het water kwam te staan ontstond een ideaal en uniek biotoop zoals in de tijd vóór de waterwinning in het duin in vele duinvalleien geweest moet zijn. Een deel van de ondergelopen begroeiing stierf af, zoals de duindoorns, berken en meidoorns. De overige begroeiing breidde zich echter uit, zoals kruipwilg en trilpopulier. De hoger gelegen delen van de Renbaan vormden eilandjes in het water, waarop een moerasvegetatie ontstond en de afgestorven duindoorn en meidoornstruiken werden overwoekerd door bitterzoet. Aan de oevers van de Renbaan was in de loop der jaren een dichte begroeiing ontstaan van Wolfspoot en Brandnetel met hier en daar enig riet.

Zo vormde het terrein in de broedtijd een ideaal biotoop voor Kokmeeuw, vele eendesoorten zoals Kuif-Tafel-Wilde en Slobeend, maar ook Meerkoet Waterhoen, Dodaars en Geoorde Fuut. In de zomer was het een geschikt foerageerterrain voor vele watervogels uit de hele omgeving. Tevens een rust- en rui gebied voor waterwild dat in zijn vrij weerloze toestand profiteerde van de dekking die de begroeiing in het water hun bood. Als in de loop van augustus tot eind september de waterstand laag was, dan vormden zich overal meertjes en peolen met modderige strandjes en de enorme bitterzoetbegroeiing was dan overladen met bessen. Dan profiteerde weer een geheel andere groep vogels van de dekking en voedselhoeveelheden. In eerste instantie waren het de zangvogels die met vele tientallen tot honderden exemplaren kwamen foerageren, drinken, baden en rusten. Nergens zag je meer Fitissen, Grasmussen en Zwartkopjes als hier, die zich allen tegoed deden aan de bessen van de bitterzoet.

Ook de doortrekkende Steltlopers vonden hier voedsel en rust, tientallen Watersnippen, Bosruiters, Oeverlopers, Witgatjes en Groenpootruiters waren hier een jaarlijks terugkomende verschijning. Zo profiteerden het hele jaar door (behalve als er 's winters ijs lag) vele duizenden vogels van dit unieke terreintje.

Een uitbreiding van het aantal broedvogelsoorten in de komende jaren lag voor de hand, aangezien de moerasvegetatie met in het bijzonder het riet snel toenam. Vestiging van Karekiet, Rietzanger, Waterral, Kroon- en Krak-eend werden binnen enige jaren verwacht. Nu echter de Rehbaan "schoon" gemaakt en gedegradeerd is tot een gewone infiltratiegeul met enige eilandjes zullen de verwachtingen wel nimmer vervuld worden. De tijdelijke vestiging van Visdief en Kluut op de eilandjes bewijst wel hoe grondig men hier te werk is gegaan met het schonmaken. Waarnemingen als Porseleinhoen, meerdere Waterrallen en Roerdomp zullen hier nu wel voorgoed tot het verleden behoren. Jammer, want met een beetje overleg en goede wil was dit unieke terreintje gespaard gebleven voor de vogels.

Inventarisatie:

De Renbaan is te vinden op de topkaart 24H. in de gemeente Zandvoort. Met de inventarisatie zijn de broedvogels van geul 9 meegeteld aangezien er geen scheiding is te maken met de broedvogels van de Renbaan. De wateroppervlakte van de Renbaan is 400 x 125 m. dit is 6 ha. De inventarisatie had alleen betrekking op de watervogels.

	1969	1970
Dodaars	7 paar (14 broedsels)	1 paar (1 broedsel)
Georde Fuut	1 "	0 "
Kokmeeuw	ca.1500 "	ca.50 "
Kuifeend	32 "	25 "
Meerkoet	14 "	3 "
Slobeend	7 "	4 "
Tafeleend	2 "	6 "
Waterhoen	5 - 10 "	1 - 2 "
Wilde eend	4 "	6 "
	<hr/>	<hr/>
	ca. 1569 paar	ca. 97 paar

Hierbij dient aangetekend te worden dat in 1969 de aantallen vogels

moeilijk te tellen waren door de begroeiing in het water. Hierdoor zullen de getelde aantallen wel iets aan de lage kant zijn.

De hierboven aangetoonde achteruitgang is zeer ernstig voor de Geoorde Fuut en de Dodaars, aangezien beide soorten zeer zeldzame broedvogels zijn voor de A.W.duinen. Voor de Geoorde Fuut was de Renbaan de enige broedplaats en in 1969 broedde 7 van de 10 paar Dodaarsjes in de Renbaan.

Broedseizoen 1970.

H.VADER.